

ΟΙ ΑΘΛΟΙ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΗ

Μετά το πέρας της μυήσεως, ο μαθητής, παίρνει θέση επικεφαλής της στήλης του Βορρά, στη Βορειοανατολική γωνία του Ναού, από όπου ξεκινά Ζωδιακός. Κατά την εξελικτική του πορεία θα διασχίσει τον ζωδιακό γινόμενος σταδιακά εταίρος, και μετέπειτα διδάσκαλος, μέχρι να περιοδεύσει όλο τον ζωδιακό, όπως ακριβώς ο ήρωας Ηρακλής.

Γιά την πληρέστερη κατανόηση τού θέματος είναι απαραίτητη η ανάγνωση τού άρθρου :

" [Η μύχια όψη τού χαρακτήρα μας - Τα στοιχειακά \(μορφές επιθυμιών - σκέψεων \)](#) "

I. Ο Λέων της Νεμέας

Ο πρώτος άθλος του Ηρακλή ήταν η θανάτωση του Λέοντος της Νεμέας και η προσκόμιση της κεφαλής και του δέρματος του στον Ευρυσθέα. Ο Λέων της Νεμέας ήταν ένα πολύ θηριώδες τεράστιο κτήνος, που επιτίθετο και φόνευε ανθρώπους και ζώα. Όταν βρυχόταν, προκαλούσε τρόμο και παράλυση και μεγάλο φόβο. Ούτε πολεμικά όπλα, ούτε βέλη, ούτε ακόντια μπορούσαν να διαπεράσουν το δέρμα του, και το ρόπαλο του Ηρακλή δεν μπορούσε να προξενήσει τίποτε στο κτήνος. Το ρόπαλο συμβολίζει τη φυσική δύναμη του ανθρώπου. Ο λέων της Νεμέας συμβολίζει την οργή η οποία δεν εξαλείφεται με υλικά μέσα.

Ο μυημένος πρέπει με τη δύναμη της θελήσεως του (δηλαδή με τα ίδια του τα χέρια) να σκοτώσει και να εξαλείψει την οργή. Αλλά θα θυμηθούμε ότι κόβει το κεφάλι και φοράει τη λεοντή, που σημαίνει ότι ο κόσμος δεν πρέπει να θεωρεί ότι επειδή κάποιος νίκησε τον θυμό, την οργή, είναι τελείως αβλαβής, καθότι ο κακός με την πρώτη ευκαιρία θα να τον βλάψει. Όμως ο μυημένος παρόλο που έχει καταπνίξει την οργή, σε τέτοιες περιπτώσεις μπορεί να σηκώσει λίγο τον τόνο της φωνής του για να βάλει τα πράγματα στη θέση τους.

2. Η Λερναία Ύδρα

Ο δεύτερος άθλος αφορά τη θανάτωση της Λερναίας Ύδρας. Η ύδρα ήταν ένα τεράστιο φίδι με ογκώδες και άσχημο σώμα που κατέληγε σε εννέα κεφαλές. Η κατοικία του ήταν ένα έλος κοντά στην πόλη Λέρνη της Πελοποννήσου. Η Ύδρα προξενούσε μεγάλη καταστροφή στα φυτά και στις συγκομιδές. Ακόμη και η αναπνοή του φιδιού ήταν δηλητηριώδης και οποιός την ανέπνε έπεφτε νεκρός. Ο Ηρακλής συνοδευμένος από τον Ιόλαο (τον υιό του αδελφού του Πρωτοκλή), έφθασε στη Λέρνη και βρήκε το φίδι κοντά στην πηγή του Αμυμώνη. Εξανάγκασε το φίδι να αναδυθεί από το έλος χρησιμοποιώντας φλεγόμενα βέλη. Όταν το φίδι εμφανίστηκε προσπάθησε να το σκοτώσει με το ρόπαλο του, αλλά ματαίως. Μετά προσπάθησε με το σπαθί του. Αλλά στη θέση της κάθε μιας κεφαλής που έκοβε, το τραύμα επουλώνετο, και δύο άλλα κεφάλια φυτρώναν. Ένας τεράστιος κάβουρας ξεπήδησε από το έλος και δάγκασε το πόδι του Ηρακλή, και εκείνος συνέτριψε το κέλυφος του. Τότε ο Ιόλαος άναψε φωτιά στο γειτονικό δάσος, και έδινε στον Ηρακλή αναμμένους πυρσούς με τους οποίους καυτηρίαζε το σημείο της

κομμένης κεφαλής πριν προλάβουν να εμφανισθούν οι καινούργιες κεφαλές. Έτσι έκοψε όλα τα κεφάλια και θανάτωσε την Ύδρα και έθαψε το σώμα της βαθειά στο έδαφος μαζί με τα κομμένα κεφάλια.

Η Ύδρα συμβολίζει **ανεξέλεγκτες επιθυμίες** (**στοιχειακά άλαλα και κωφά**). Οι πολλαπλές κεφαλές συμβολίζουν τα παρά πολλά είδη των επιθυμιών. Το **Έλος** συμβολίζει το υποσυνείδητο της προσωπικότητας όπου εδρεύουν τα στοιχειακά αυτά. Ο Ηρακλής συμβολίζει το **Εγώ-Πνεύμα** Εαυτό μας ενώ ο Ιόλαος το **Φύλακα Άγγελο**. Η Φωτιά συμβολίζει τη λογική και οι φλεγόμενοι πυρσοί τις λελογικευμένες μορφές σκέψεων-επιθυμιών, οι οποίες δίνουν τέλος στις ανεξέλεγκτες επιθυμίες και ανεξέλεγκτα συναισθήματα. Το **Ξίφος** συμβολίζει τη θέληση του μυημένου. Οι εμφάνιση των δύο κεφαλών υποδηλώνει ότι –εκτός και αν η Λογική (το πυρ της σκέψεως) επικρατήσει– η αναστολή μιας επιθυμίας έχει σαν αποτέλεσμα να αναφύονται καινούργιες επιθυμίες στη θέση της. Ο **κάβουρας** συμβολίζει τον Εγωισμό της προσωπικότητας που καιροφυλακτεί για να σταθεί εμπόδιο στο έργο μας.

3. Ο Ερυμάνθιος Κάπρος

Στον τρίτο άθλο, ο Ευρυσθέας διέταξε τον Ηρακλή να συλλάβει και να φέρει ζωντανό ένα αγριόχοιρο από την Ερύμανθο της Αρκαδίας. Αυτός ο κάπρος ερήμωσε τη χώρα.

Ο Ηρακλής διετάχθηκε να τον συλλάβει και όχι να τον σκοτώσει όπως έγινε στους δύο προηγούμενους άθλους. Ο άγιος κάπρος συμβολίζει το **παχύλο υλικό σώμα** του ανθρώπου.

Το σώμα του ανθρώπου κάτω από την επίδραση του θυμού και των επιθυμιών, συμπεριφέρεται με ένα πολύ κακό και άγριο τρόπο. Ο κάπρος έπρεπε να συλληφθεί και το σώμα να τεθεί κάτω από έλεγχο. Το υλικό σώμα πολύ συχνά ζητά τα δικαιώματά του και εμφανίζει απαιτήσεις. Αυτά δεν είναι οι επιθυμίες, άλλα φυσικές ανάγκες. Αλλά ακόμη και αυτές οι ανάγκες χρειάζονται έλεγχο (χαλιναγώγηση) και η λογική πρέπει πάντα να τις κατευθύνει.

4. Η Κυρηνίτης Έλαφος

Ο άθλος αυτός αφορά τη σύλληψη ενός άγιου Ελαφιού που ήταν κάτω από την προστασία της Άρτεμης. Ο Ηρακλής το κυνηγούσε για ένα έτος χρησιμοποιώντας με προσοχή τα βέλη ώστε να πληγώσει μόνο τα πόδια. Στο τέλος κατάφερε να συλλάβει και να παραδώσει την έλαφο στον Ευρυσθέα. Η έλαφος συμβολίζει την προσωπικότητα που τρέχει από εδώ και από εκεί, ατίθασα, εκφράζοντας τον εγωισμό. Η προσωπικότητα του ανθρώπου πολύ συχνά εκδηλώνει μια άγρια και βίαια συμπεριφορά, και άγριο και χωρίς λογική εγωισμό. Ο εγωισμός δεν πρέπει να φονευθεί από το Πνεύμα–Εγώ εαυτό μας. Τα δαιμονικά στοιχειακά που συνιστούν τον εγωισμό πρέπει να απενεργοποιηθούν και να γίνουν αβλαβή. Αλλά ο εγωισμός του ανθρώπου

έχει και καλά στοιχειακά. Ο μνημένος πρέπει να απενεργοποιήσει τα κακά στοιχειακά και να μετατρέψει τον εγωισμό σε Αξιοπρέπεια του Πραγματικού Εγώ.

5. Οι στυμφαλλίδες όρνιθες

Οι στυμφαλλίδες όρνιθες σε μεγάλο αριθμό ζούσαν στους βάλτους της Στυμφαλίδας στην Αρκαδία. Αυτά τα πτηνά είχαν φτερά, ράμφος και νύχια από σίδηρο και τρέφονταν από τη σάρκα των ανθρώπων. Ο Ηρακλής χρησιμοποιώντας μπρούντζινα κύμβαλα που το δοθήκαν από τη Θεά Αθηνά, τη θεά της Σοφίας, φτιαγμένα από τον Ήφαιστο, ανάγκασε τα πουλιά να πετάξουν. Μετά με τα βέλη του τα σκότωσε ένα-ένα. Οι στυμφαλλίδες όρνιθες συμβολίζουν μια συγκεκριμένη τάξη διαβολικών στοιχειακών που δημιουργούνται από ανεξέλεγκτες και βίαιες επιθυμίες και συναισθήματα. Τρέφονταν με ανθρώπινες σάρκες... Τα κακά στοιχειακά επιθυμίας τρέφονται από τη ζωικότητα-αιθερικότητα των ανθρώπων. Ο μνημένος πρέπει να βρει αυτά τα στοιχειακά επιθυμιών, αν φυσικά υπάρχουν, στο υποσυνείδητο του και να τα απενεργοποιήσει όλα, το ένα κατόπιν του άλλου, χρησιμοποιώντας τις καλά κατευθυνόμενες λελογισμένες σκεπτομορφές (τα Βέλη). Το υποσυνείδητο των ανθρώπων είναι έδρα όλων των στοιχειακών της ανθρώπινης προσωπικότητας και καλών και κακών.

6. Η Κόπρος του Αυγεία

Ο έκτος άθλος αφορά τον καθαρισμό από την κοπριά των στάβλων του Αυγεία, του βασιλιά της Ήλιδας. Ο βασιλιάς Αυγείας είχε πολλά κοπάδια, μεταξύ των οποίων και δώδεκα λευκά βόδια, ιερά ζώα αφιερωμένα στον Θεό Απόλλωνα, τον Θεό Ήλιο.

Αυτά τα δώδεκα βόδια ζούσαν επίσης σε τέσσερις στάβλους, όπου κοπριά πολλών ετών είχε συγκεντρωθεί.

Ο Ηρακλής με διαταγή του Ευρυσθέα έπρεπε να καθαρίσει τους βρωμερούς στάβλους.

Για να το πετύχει αυτό, άλλαξε τη ροή δύο ποταμών, του Αλφειού και του Πηνειού.

Έτσι κατεύθυνε το νερό προς τους στάβλους τους οποίους και καθάρισε.

Η στάβλοι συμβολίζουν το τμήμα της προσωπικότητας του ανθρώπου που αποκαλούμε υποσυνείδητο. Το υποσυνείδητο εδρεύει στα αιθερικά αντίστοιχα των διαφόρων σωμάτων.

Οι στάβλοι συμβολίζουν το υποσυνείδητο, και τα ζώα μέσα σε αυτούς είναι σύμβολα των στοιχειακών. Οι δώδεκα ταύροι του Θεού Ήλιου-Απόλλωνα συμβολίζουν την ποσότητα της ενέργειας, τη ζωικότητα-αιθερικότητα, που εκπορεύεται από τον Ήλιο κατά τη διάρκεια των δώδεκα μηνών του έτους. Αυτή η ενέργεια επίσης παραμένει στο υποσυνείδητο του ανθρώπου, με την αγνή της μορφή, για να χρησιμοποιηθεί από τους Αρχαγγέλους, τους κύριους των στοιχείων κατά το δημιουργικό τους έργο. Τα δύο ποτάμια, ο Αλφειός και ο Πηνειός, συμβολίζουν τα δύο ρεύματα αιθερικής ενέργειας του ανθρώπινου σώματος.

Η πρώτη επαφή των μυημένων είναι η επαφή με τα δύο αυτά ρεύματα επάνω στο αιθερικό αντίστοιχο του παχυλού υλικού σώματος. Οι Ινδοί τα ρεύματα αυτά τα αποκαλούν 'Ιντα και Πίνγκαλα (Ida και Pingala). Αυτά τα δύο ρεύματα συμβολίζονται επίσης με τα δύο φίδια επάνω στο κηρύκειο του Ερμή. Οι μυημένοι γνωρίζουν πως μπορούν να ελέγξουν και πως πρέπει να κατευθύνουν τα δύο αυτά ρεύματα για να καθαρίσουν τους στάβλους (δηλαδή τα κέντρα ενέργειας επάνω στο σύμβολο της Ζωής) επάνω στα αντίστοιχα αιθερικά των τριών σωμάτων τους. Οι μυημένοι πρέπει να κατευθύνουν τα δύο ενεργειακά ρεύματα διά μέσου των κέντρων ενέργειας και να τα καθαρίσουν από τα κακά στοιχειακά, καθώς και από, στοιχειακά που παραμένουν εκεί απενεργοποιημένα. Ο Μύθος δεν κάνει αναφορά στην κεντρική στήλη (οι δύο ποταμοί σε μια κοινή συνδυσμένη πορεία)...το **οφιοειδές πυρ** γνωστό σαν **Kundalini** στους Ινδούς. Αυτό το πανίσχυρο ρεύμα ήταν βεβαίως γνωστό στους Αιγύπτιους και Έλληνες (Ιωνες) Ιεροφάντες στα μυστήρια των Δελφών. Ο Ιπτάμενος Ερμής κρατά μια ράβδο (το Ιερό πυρ) γύρω από την οποία κινούνται τα δύο ενεργειακά ρεύματα.

Η παρέμβαση όμως με άφρονα τρόπο στα δύο αυτά αιθερικά ρεύματα, μπορεί να προξενήσει σοβαρή βλάβη σε υλικά όργανα, μερικές φορές σε μέγεθος μη αναστρέψιμο. Επίσης η παρέμβαση στα ρεύματα αυτά καθώς και στα κέντρα ενέργειας, χωρίς ο άνθρωπος να έχει διδαχθεί τον ασφαλή τρόπο, μπορεί να οδηγήσει στην παράνοια. Ο καθαρισμός των στάβλων του Αυγεία, συμβολίζει τον καθαρισμό που γίνεται από το Πνεύμα-Εγώ εαυτό επάνω στο υποσυνείδητο της προσωπικότητας, ώστε να απομακρυνθούν και τα υπολείμματα από απενεργοποιημένα στοιχειακά. Διότι αλλιώς υπολείμματα από επιθυμίες που κοιμούνται, ενέχουν την πιθανότητα επανενεργοποιήσεως από παρόμοια δονούμενα στοιχειακά. Οι συνέπειες της άφρονης χρήσεως της αιθερικότητας-ζωικότητας μπορεί να αποβούν πολύ φοβερές.

Ανεξέλεγκτη ροή αυτής της υλικο-νοητικής Φωτιάς, κατακαίει (δημιουργεί ανεξέλεγκτες επιθυμίες, ακόμη και παραφροσύνη) καθώς κινείται προς τα επάνω και προς τα κάτω. Αυτό το Νοητικό Πυρ έχει έδρα τη βάση της σπονδυλικής στήλης και διανέμεται ρυθμικά, από τις τάξεις των Αρχαγγέλων Ραφαήλ και Μιχαήλ, διαμέσου του αιθερικού αντίστοιχου των σωμάτων σε όλα τα κέντρα ενέργειας, (χωρίς ποτέ να μειώνεται η ενέργεια στη βάση της σπονδυλικής στήλης). Αν προσέξουμε την εικόνα του συμβόλου της ζωής θα δούμε από τη δεξιά μεριά το ερυθρό χρώμα των **Μιχαήλ** και από την αριστερή πλευρά το βιολετί χρώμα των **Ραφαήλ**. Αυτό το νοητικής φύσεως πυρ, είναι η συνδυσασμένη δράση των δύο Αρχαγγελικών τάξεων. Η ανεξέλεγκτη όμως ροή της ως άνω ενέργειας (της αιθερικής φωτιάς) μπορεί όπως είπαμε να προξενήσει ζημιές που δεν επιδιορθώνονται.

7. Ο Ταύρος της Κρήτης

Ο μύθος αυτός έχει σαν αντικείμενο τη σύλληψη του Ταύρου της Κρήτης. Αυτός ο ταύρος δεν έχει σχέση με το τέρας Μινώταυρος που ζούσε στον λαβύρινθο. Ο ταύρος του 7ου άθλου δόθηκε στον Μίνωα από τον Θεό της θαλάσσης Ποσειδώνα, ώστε ο Μίνωας να τον προσφέρει θυσία.

Αλλά ο Μίνωας ήταν απρόθυμος να θυσιάσει τον ταύρο, έτσι ο Ποσειδώνας οργισμένος τον τρέλανε. Έκτοτε ο τρελός Ταύρος έγινε ο φόβος και τρόμος των κατοίκων της Κρήτης. Ο Ηρακλής κατάφερε να τον συλλάβει και να τον προσκομίσει ζωντανό στον Ευρυσθέα. Αυτός ο μύθος δεν συμβολίζει παρά πολλά για τον μυημένο, ο οποίος υποτίθεται ότι ήδη έχει αρχίζει να αποκτά τον έλεγχο επάνω στο υλικό του σώμα και στον εγωισμό (δηλαδή την τρέλα του ταύρου). Ο τρελός ταύρος συμβολίζει μια προσωπικότητα που ζει σε σύγχυση μέσα σε ένα υλικό σώμα. Σε αυτό τον μύθο τόσο ο Ευρυσθέας όσο και ο Μίνωας συμβολίζουν παραμέτρους της δυνάμεως-αρχής που κυβερνά την ύλη. Ο Ποσειδώνας συμβολίζει το στοιχείο του ύδατος καθώς και την ψυχική ύλη. Ο Εγωισμός συμβολίζεται από τα δύο κέρατα που παριστάνουν την αιτία του εγωισμού, δηλαδή τη χωριστικότητα, και είναι γνωστή σε όλους η έκφραση «έπιασε τον ταύρο από τα κέρατα».

8. Τα άλογα του Διομήδη

Ο άθλος αυτός έχει να κάνει με τη σύλληψη των αλόγων που κατείχε ο Διομήδης, υιός του Θεού Άρη, στη Θράκη. Ο Διομήδης, βασιλιάς της Βισθωνίας, ταΐζε τα άλογα με ανθρώπινες σάρκες. Οι Βίσθωνες όρμηξαν στον Ηρακλή και αυτός κατόρθωσε να νικήσει τους επιτιθέμενους. Ο Διομήδης συμβολίζει το κακό. Ο Ηρακλής βεβαίως συμβολίζει το Πνεύμα-Εγώ εαυτό μας. Οι φίλοι του Ηρακλή είναι τα εποικοδομητικά στοιχειακά ενώ οι Βίσθωνες είναι τα κακά και διαβολικά στοιχειακά. Τα άλογα συμβολίζουν ομαδικά στοιχειακά σε κατηγορίες ανάλογα με τη φύση τους (όπως η Λεγεών). Τα άλογα τρεφόταν με ανθρώπινη σάρκα... που σημαίνει ότι αυτά τα ομαδικά στοιχειακά διετηρούντο στη ζωή από αιθερική ενέργεια, η οποία επίσης μετατρέπεται στον άνθρωπο σε σάρκα και αίμα. Ο Διομήδης συμβολίζει το εγωισμό στην κακή του έκφραση. Ο Ηρακλής έδωσε τον Διομήδη στα άλογα τα οποία τον έφαγαν.

Σαν γενικός κανόνας, το κακό πολεμά τόσο το καλό όσο και το κακό, και δημιουργεί ζημιά και στις δύο πλευρές, ενώ το καλό ενδυναμώνει το καλό πάντοτε!

9. Η ζώνη της Ιππολύτης

Στον άθλο αυτό ο Ηρακλής πρέπει να φέρει στον Ευρυσθέα, για την κόρη του Αδμήτη, τη ζώνη της Ιππολύτης, η οποία ήταν βασίλισσα των Αμαζόνων. Οι Αμαζόνες ήταν δυνατές πολε-

μοχαρείς γυναίκες, και πολύ πεπειραμένες στη μάχη. Η ζώνη είχε δοθεί στην Ιππολύτη από τον Θεό του πολέμου Άρη. Οι Αμαζόνες ζούσαν στη Μικρά Ασία.

Ο Ηρακλής ζήτησε βοήθεια από μερικούς φίλους του, τους ήρωες Θησέα, Τελαμώνα, Πηλέα και άλλους. Η Ιππολύτη ερωτεύτηκε τον Ηρακλή και συναίνεσε να του προσφέρει τη ζώνη.

Στον μύθο η Ήρα μισούσε τον Ηρακλή. Θυμωμένη από την απόφαση της Ιππολύτης, η Ήρα μεταμφιέστηκε και πήρε τη μορφή μιας αμαζόνας. Διέδωσε δε ότι ο Ηρακλής σκόπευε να απαγάγει την Ιππολύτη. Οι αμαζόνες εξαπατηθήκαν από την Ήρα, εξεγέρθηκαν, πήραν τα όπλα και επετέθησαν στον Ηρακλή. Από τη μάχη αυτή νικητής εξήλθε ο Ηρακλής ο οποίος σκότωσε την Ιππολύτη και τις λοιπές επικεφαλής αμαζόνες παίρνοντας μαζί του τη ζώνη.

Η Ιππολύτη συμβολίζει την παρούσα προσωπικότητα. Οι αμαζόνες τα στοιχειακά γύρω από την προσωπικότητα (με την παράλογη πολεμική συμπεριφορά τους). Η Ζώνη είναι η ενέργεια, ζωικότητα-αιθερικότητα με έδρα το ηλιακό πλέγμα. Η Αδμήτη συμβολίζει την ομάδα των στοιχειακών που αποτελούν τη σε άγνοια ευρισκόμενη ανθρώπινη προσωπικότητα η οποία ποτέ δεν μπορεί να πάρει τον έλεγχο επάνω στη ζωική ενέργεια του οργανισμού.

Ο Ηρακλής τελικά ποτέ δεν έδωσε τη ζώνη στην Αδμήτη, την αρχή που προΐσταται στη σύνθεση της προσωπικότητας. Μόνο το Εγώ-Πνεύμα Εαυτός μας μπορεί να έχει αυτό τον έλεγχο επάνω στη ζωική ενέργεια, η οποία εδρεύει στο ηλιακό πλέγμα (τη ζώνη). Το Εγώ-Πνεύμα Εαυτός μας μπορεί να κάνει χρήση του ηλιακού πυρός στο ηλιακό του πλέγμα με εξουσία. Ούτε ακόμη ο Ευρυσθέας, η αρχή της παχυλής υλικής υποστάσεως, δεν μπορεί να κατέχει τη ζώνη. Η αιθερική ενέργεια-ζωικότητα δίνει ζωή στο υλικό σώμα, αλλά δεν ανήκει στο υλικό σώμα.

«ὅς δ' ἂν πῖνῃ ἐκ τοῦ ὕδατος οὐ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ γεννήσεται ἐν τούτῳ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον»

(κατά Ιωάννη κεφ 4, παρ. 14).

«ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ Γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιτίας αὐτοῦ ρεύσουσι ὕδατος ζῶντος»

(κατά Ιωάννη κεφ ζ' παρ. 38).

10. Το κοπάδι του Γηρυόνη

Ο Γηρυόνης ήταν ένα τέρας με τρία σώματα και κατείχε ένα κοπάδι από κόκκινα βόδια. Ο Ηρακλής κατέλαβε το κοπάδι σκοτώνοντας τον ποιμένα Ευρυτίωνα και τον σκύλο Όρθρο.

Ο Ηρακλής παρέδωσε το κοπάδι στον Ευρυσθέα ο οποίος το θυσίασε στην Ήρα.

Ο Γηρυόνης, το τρικέφαλο και τρισώματο τέρας είναι ο Εγωισμός της προσωπικότητας που κυβερνά τα τρία σώματα του ανθρώπου (Νοητικό-ψυχικό και υλικό). Ο Ηρακλής φονεύει τον εγωισμό που εδρεύει στα τρία μας σώματα. Το Εγώ-Πνεύμα Εαυτός μας μετά την εξάλειψη του

Εγωισμού με εξαγνισμένη την προσωπικότητα μπορεί να προχωρήσει εμπρός, στην πραγματική Αυτοεπίγνωση.

Οι εννέα άθλοι μπορούν να εκτελεστούν από όλους. Ο δέκατος άθλος αφορά τον μνημένο ο οποίος θριαμβευτής είναι κύριος των τριών σωμάτων του, κυριος του πεπρωμένου του...

Και οι τρεις κόσμοι της υπάρξεως είναι ανοικτοί σε αυτόν για να ζει σε αυτούς συνειδητά, κατ' αρχάς, και στη συνέχεια με συνέχεις προσπάθειες υπερσυνειδήτα.

II. Τα χρυσά μήλα των Εσπερίδων

Εσπέρα είναι η νύκτα. Τόπος Εσπερίδων σημαίνει τόπος σκοτεινός, δηλαδή το διάστημα, ο χώρος μεταξύ της Γης και των πλανητών. Αυτός ο άθλος δεν αφορά τον μνημένο κατά τον χρόνο που ζει μέσα στα τρία σώματα του. Αφορά το Εγώ – Πνεύμα Εαυτό μας.

Ο Ηρακλής μετά από τόσους καθαρμούς και νίκες βγαίνει από το σώμα του και ανεβαίνει στο διάστημα. Τα μήλα συμβολίζουν τους πλανήτες του ηλιακού συστήματος.

Συνάντησε Λέει τον Άτλαντα που κρατούσε τη γη στους ώμους του.

Μα για να την κρατεί σημαίνει ότι στεκόταν έξω από αυτήν, και όχι βεβαίως επάνω της.

Ο Άτλας είναι ο διαπλανητικός χώρος μέσα στον οποίο ταξίδεψε σαν φως.

Ο Ηρακλής δεν προσέφερε τα μήλα στον Ευρυσθέα αλλά στη Θεά της Σοφίας Αθηνά.

Ι2. Ο Κέρβερος, ο φύλακας του Άδη (Κε-βε-Ρα)

Ο δωδέκατος άθλος έχει να κάνει με ένα ταξίδι στους κόσμους πιο πέρα... τους ψυχικούς και Νοητικούς κόσμους. Οι παραπέρα κόσμοι φυλάσσονται από τον Κέρβερο ένα τρικέφαλο σκύλο. Οι κόσμοι αυτοί είναι ο Αιθερικός, ο Ψυχικός και ο Νοητικός κόσμος του πλανήτη. Διαφορετικοί νόμοι και συνθήκες επικρατούν σε κάθε κόσμο. Η εξημέρωση του Κέρβερου σημαίνει τη μελέτη, τη γνώση, και την υπερπήδηση αυτών των νόμων και συνθηκών.

Πολύ μεγάλη εκπαίδευση απαιτείται. Στον Τεκτονισμό σχετική είναι η μύηση στον βαθμό του Διδάσκαλου όπου αναπτύσσεται ο μύθος του θανάτου και αναστάσεως του Χιράμ. Οι εργασίες διεξάγονται συμβολικά στο Μέσον δώμα δηλαδή στους Ψυχονοητικούς Κόσμους.

